

I. Ν. Χατζόπουλος: Διακήρυξη για την ανόρθωση της παιδείας

Για να αντιμετωπίσουμε σήμερα τις προκλήσεις της σύγχρονης εποχής θα πρέπει οι άνθρωποι να αποκτήσουν παιδεία. Σήμερα στο χώρο της εκπαίδευσης συντηρείται μια κατάσταση αντίθετη προς τον ρόλο της παιδείας και μπορεί να χαρακτηριστεί σαν αντιπαιδεία [14], όπως θα διευκρινισθεί πιο κάτω. Εκείνοι που συντηρούν την κατάσταση αυτή ανήκουν στο σύστημα της εξουσίας το οποίο παίρνει αποφάσεις από πάνω προς τα κάτω αγνοώντας την ουσία της δημοκρατίας όπου οι αποφάσεις λαμβάνονται από κάτω προς τα πάνω [2]. Συνεπώς η δημοκρατία για να λειτουργήσει χρειάζεται ανθρώπους με παιδεία. Όμως η σημερινή παιδεία ασχολείται κυρίως με την εκπαίδευση προς ανάπτυξη δεξιοτήτων χωρίς να δίνει ιδιαίτερη σημασία στο αν οι δεξιότητες αυτές θα συμβάλλουν στην ποιότητα ζωής. Αποφασίσαμε με την παρούσα διακήρυξη, η οποία διαμορφώνει τις προτάσεις της με επιστημονικό τρόπο (βλέπε παραρτήματα Α, Β και Γ) και αντλεί το υλικό της από τις διαχρονικές και ευρύτερα αποδεκτές αξίες του Ελληνισμού από αρχαιότατων χρόνων μέχρι σήμερα, να συμβάλλουμε στην ανόρθωση της παιδείας, ώστε να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να ανταποκριθεί στις μεγάλες προκλήσεις που υπάρχουν και συνεχώς αυξάνονται. Για τον λόγο αυτό διακηρύσσουμε τα εξής:

Για να υπάρχει παιδεία σύμφωνα με τις βασικές αξίες του Ελληνισμού θα πρέπει αυτή να στηρίζεται σε τρεις πυλώνες [8]:

1. Να είναι η θεραπεία του πνεύματος
2. Να είναι σε αρμονία με τη Φύση
3. Να καλλιεργεί την αίσθηση του ωραίου

Ο πρώτος πυλώνας θεωρεί ότι όπως όταν το σώμα νοσεί χρειάζεται ιατρική περίθαλψη έτσι και όταν το πνεύμα νοσεί χρειάζεται παιδεία. Επίσης απαιτεί την πλήρη κατανόηση για το τι είναι πνεύμα, το οποίο είναι μια άυλη οντότητα και ταυτίζεται με τη νόηση του ανθρώπου. Για τον λόγο αυτό αντί για πνεύμα θα χρησιμοποιούμε τον όρο νόηση. Ο Πλάτωνας στα βιβλία του Πολιτεία [16] και Φαίδρο [17] αναλύει την ανθρώπινη νόηση σε τρία συστατικά μέρη:

(α) Λογική, (β) Επιθυμία και (γ) Θυμός

Για να έχει ο άνθρωπος υγιές πνεύμα και συνεπώς παιδεία θα πρέπει να κάνει συνεχή προσπάθεια ώστε η Λογική να κυβερνά τη νόηση και να διαχειρίζεται ή/και να ισορροπεί την Επιθυμία και τον Θυμό [16]. Την κατάσταση αυτή της νόησης την ονομάζουμε **εσωτερική ισορροπία** [8]. Για να ξεκαθαρίσει αυτό που εννοεί ο Πλάτωνας δίνει το εξής παράδειγμα [17]: Θεωρεί την επιθυμία ένα τυφλό άλογο και τον θυμό ένα τρελό άλογο και τα δύο αυτά άλογα είναι ζευγμένα να έλκουν μια άμαξα, όπου ηνίοχος είναι η λογική. Αναλογίζεται κανείς πόσο εξάσκηση και επάρκεια χρειάζεται η λογική για να μπορέσει σαν ηνίοχος να βάλλει τα δύο αυτά άλογα στη σωστή πορεία, που είναι, όπως θα εξηγηθεί πιο κάτω, ο δρόμος της αρετής [1]. Στο Παράρτημα Α δίνεται σε σχηματική παράσταση το παράδειγμα του Πλάτωνα καθώς και η μαθηματική έκφραση για τον χώρο της νόησης με ανάλυση

και υπολογισμό του ανθρώπινου λάθους με βάσει την ικανότητα του ηνίοχου να οδηγεί τα δύο αυτά άλογα στον σωστό δρόμο.

Να σημειωθεί ότι η επιθυμία και ο θυμός είναι απαραίτητα για την επιβίωση και για τη διαιώνιση του είδους. Επιθυμία υπάρχει για φαγητό, ύπνο, ξεκούραση, διασκέδαση, έρωτα, κλπ. Επίσης ο θυμός που ελέγχεται από τη λογική ισχυροποιεί τη λογική, αλλά και σε κατάσταση ξαφνικού κινδύνου που δεν υπάρχουν περιθώρια για περαιτέρω σκέψεις ο θυμός ενεργεί αυθόρμητα σώζοντας το άτομο από δύσκολες καταστάσεις. Υπόψη ότι σχεδόν όλα τα συναισθήματα χαρά, λύπη, φόβος, κλπ., εξαρτώνται από το αν ικανοποιείται ή πρόκειται να ικανοποιηθεί η επιθυμία ή/και ο θυμός ή όχι.

Γνωρίζουμε επίσης ότι η νόηση στα ζώα αποτελείται κυρίως από την επιθυμία και τον θυμό και από αυτά κυβερνώνται. Όμως τα ζώα δεν έχουν μεγάλη καταστροφική ισχύ σε σύγκριση με τον άνθρωπο διότι, αν και διαθέτουν έναν βαθμό λογικής, στερούνται το υψηλό επίπεδο λογικής που θα τους επέτρεπε να στραφούν στην αυτοκαταστροφή φτιάχνοντας βόμβες και πυραύλους.

Θεωρούμε **αντιπαιδεία** [14] όταν η επιθυμία ή/και ο θυμός κυβερνούν τη νόηση και χρησιμοποιούν τη λογική για να πραγματοποιήσουν τα τυφλά ή/και τρέλα τους ενδιαφέροντα. Η εκτός ορίων αλόγιστη επιθυμία (τύφλα) και ο αλόγιστος θυμός (τρέλα) που υπάρχει σήμερα στους ανθρώπους οφείλεται στο γεγονός ότι το σύστημα της εκπαίδευσης καλλιεργεί την αντιπαιδεία. Αυτό πρέπει να αλλάξει και θα πρέπει να καλλιεργείται η λογική ώστε να ισορροπεί και να διαχειρίζεται την τύφλα και την τρέλα, που όπως ειπώθηκε είναι απαραίτητα στη νόηση εκεί που πρέπει. Η επιθυμία και ο θυμός είναι το θηρίο που έχει ο άνθρωπος μέσα του και πρέπει να προσπαθεί να το δαμάσει ώστε να βρίσκεται εντός ορίων. Υπόψη ότι περί αντιπαιδείας αναφέρεται και ο Νίτσε [14] χωρίς όμως να δίνει πλήρη ορισμό.

Ο δεύτερος πυλώνας που είναι η αρμονία με τη Φύση γίνεται κατανοητός αν εξετάσουμε τους νόμους και τους κανόνες που διέπουν την ομαλή λειτουργία των οντοτήτων στη Φύση λαμβάνοντας υπόψη ότι ο άνθρωπος είναι μια τέτοια οντότητα. Οι νόμοι στη Φύση είναι γνωστοί από τη φυσική και όποιος τους παραβεί υφίσταται άμεσα τις συνέπειες. Αν π.χ., κάποιος δεν αναγνωρίζει τον νόμο της βαρύτητας και πέσει στον γκρεμό θα υποστεί άμεσα τις συνέπειες του νόμου αυτού. Οι κανόνες όμως έχουν όρια ανοχής και εξαιρέσεις, επίσης ο κυρίαρχος κανόνας στη Φύση που εμπεριέχει σχεδόν όλους τους κανόνες είναι αυτός της ισορροπίας. Συνεπώς η εσωτερική ισορροπία, όπως την ορίσαμε είναι σε αρμονία με τη Φύση. Τα όρια ανοχής και οι εξαιρέσεις για την ομαλή λειτουργία των οντοτήτων στη Φύση είναι απαραίτητα για να υπάρχει ποικιλότητα και εξέλιξη.

Για να κατανοήσουμε καλύτερα την ευρύτερη εφαρμογή του κανόνα της ισορροπίας και τα όρια ανοχής και τις εξαιρέσεις του, θα αναφερθούν μερικά παραδείγματα: Η περιστροφή της Γης γύρω από τον ήλιο βασίζεται στην ισορροπία δύο δυνάμεων, η μία οφείλεται στη βαρυτική έλξη και η άλλη στην άπωση λόγω της περιστροφής της Γης γύρω από τον ήλιο. Μια τροχιά της Γης ποτέ δεν είναι ακριβώς ίδια με τις προηγούμενες, αλλά διαφέρει από τη μέση τροχιά της κατά τα όρια ανοχής που απαιτεί ο κανόνας της ισορροπίας για αέναη κίνηση. Αν διαταραχθεί η ισορροπία αυτή, τότε η Γη κινδυνεύει να συγκρουσθεί με τον Ήλιο, να χαθεί στο διάστημα ή να βρεθεί σε μια ενδιάμεση κατάσταση. Αυτό σημαίνει ότι η διατάραξη του κανόνα της ισορροπίας εκτός ορίων ανοχής δημιουργεί δυσάρεστες καταστάσεις. Το ίδιο ισχύει με τα οξέα του στομάχου αν είναι εκτός

ορίων δηλαδή πλεονάζοντα ή ελλιπή. Το ίδιο ισχύει με την αρτηριακή πίεση και τους χτύπους της καρδιάς όπου όταν είναι εκτός ορίων δημιουργούν άρρωστες καταστάσεις. Εξαιρεση στους χτύπους της καρδιάς αποτελούν οι αθλητές που κατά την αγωνιστική διαδικασία υπερβαίνουν τα άνω όρια και κατά τη χαλάρωση τα κάτω όρια. Γενικά υπέρβαση των ορίων δικαιολογείται σε καταστάσεις αυτοάμυνας και αυτοσυντήρησης.

Ο κανόνας της ισορροπίας, όπως αναλύεται στο Παράρτημα Β περιγράφεται μαθηματικά με αντίστοιχες εξισώσεις. Θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι τα μαθηματικά καλλιεργούν τη λογική και αυξάνουν τις δυνατότητες της νόησης από περιορισμένες που είναι να γίνονται σχεδόν απεριόριστες. Απλά το σύστημα της εκπαίδευσης, που είναι κυρίως σύστημα αντιπαιδείας, δεν δίνει την προσήκουσα προσοχή στη διδακτική των μαθηματικών για την επίτευξη συγκεκριμένης απόδοσης στην εκμάθησή τους.

Με βάση τις αξίες του Ελληνισμού, τον κανόνα της ισορροπίας εκπροσωπεί η θεά θέμις με καλυμμένα τα μάτια να μην βλέπει και να κρατά στο ένα χέρι μια ζυγαριά και στο άλλο ένα ξίφος. Συμβολικά, με τη ζυγαριά εντοπίζει τον ένοχο που είναι εκείνος/η που διαταράσσει την ισορροπία και με το ξίφος τον τιμωρεί.

Συνεπώς, ο κανόνας της ισορροπίας χαρακτηρίζει την εκπαίδευση που είναι σε αρμονία με τη φύση και παρέχει παιδεία.

Σχετικά με το δεύτερο πυλώνα στήριξης της παιδείας, ο Αριστοτέλης στο βιβλίο του Ηθικά Νικομάχεια [1], θεμελίωσε τον τρόπο που οι σκέψεις και οι πράξεις του ανθρώπου είναι ενάρετες. Κατά τον Αριστοτέλη για να είναι μια ανθρώπινη σκέψη ή πράξη ενάρετη θα πρέπει να γίνεται προσπάθεια ώστε αυτή να μην είναι ελλιπής ή υπερβολή, αλλά να βρίσκεται σε ένα μεσοδιάστημα ανάμεσα στην έλλειψη και την υπερβολή το οποίο μεσοδιάστημα ονόμασε μεσότητα της αρετής και εμείς την προσπάθεια αυτή την ονομάζουμε **εξωτερική ισορροπία**. Ο Αριστοτέλης δίνει σαν παράδειγμα τη γενναιότητα η οποία για να είναι αρετή θα πρέπει να βρίσκεται στο μεσοδιάστημα ανάμεσα στην δειλία (έλλειψη) και την θρασύτητα (υπερβολή). Παρόμοια η οικονομία σαν αρετή βρίσκεται στο μεσοδιάστημα ανάμεσα στην τσιγγουνιά (έλλειψη) και τη σπατάλη (υπερβολή). Η μεσότητα της αρετής του Αριστοτέλη ουσιαστικά μοντελοποιεί το ανθρώπινο λάθος το οποίο όταν βρίσκεται κάτω από ένα κατώφλι θεωρείται παραδεκτά σωστό. Αυτό σημαίνει ότι σε κάθε σκέψη και πράξη σωστό και λάθος συνυπάρχουν και σαν ποσότητες είναι μεταξύ τους αντιστρόφως ανάλογες, όταν δηλαδή η μία ποσότητα αυξάνει η άλλη μειώνεται και αντίστροφα. Η μεσότητα της αρετής του Αριστοτέλη που ονομάσαμε εξωτερική ισορροπία, γίνεται επίσης κατανοητή με το εξής παράδειγμα (για περισσότερες λεπτομέρειες βλέπε Παράρτημα Β): Ας υποθέσουμε ότι ένα άτομο που δεν έχει φυσικούς περιορισμούς προχωρεί σε ένα ίσιο δρόμο και συναντά ένα εμπόδιο το οποίο για να το περάσει θα πρέπει να σηκώσει το πόδι. Αν το ύψος του ποδιού είναι χαμηλότερο από το εμπόδιο θα σκοντάψει και αυτό είναι η έλλειψη. Αν το ύψος του ποδιού είναι πολύ υψηλότερο από το εμπόδιο το άτομο θα ανατραπεί και αυτό είναι η υπερβολή. Υπάρχει ένα μεσοδιάστημα προσπαθειών με σαφή όρια όπου το άτομο περνά το εμπόδιο χωρίς ιδιαίτερο πρόβλημα και το μεσοδιάστημα αυτό αντιπροσωπεύει τη μεσότητα της αρετής του Αριστοτέλη.

Η εσωτερική και εξωτερική ισορροπία καθορίζουν τον **ενάρετο** που προσπαθεί να κυβερνά η λογική τη νόηση του ώστε να διαχειρίζεται και να ισορροπεί την επιθυμία και τον θυμό και που επίσης προσπαθεί οι σκέψεις και οι πράξεις του να

μην είναι ελλιπείς ούτε υπερβολές. Με άλλα λόγια και σύμφωνα με τον Αριστοτέλη αρετή είναι η προσπάθεια να είναι κανείς ενάρετος, δηλαδή να αναγνωρίζει και να αξιολογεί τα λάθη του και να προσπαθεί να τα περιορίζει. Επίσης να φέρνει ενώπιον της δικαιοσύνης τους ενόχους που είναι εκείνοι που διαταράσσουν την εσωτερική και εξωτερική ισορροπία.

Σχετικά με τον τρίτο πυλώνα της παιδείας, ο ενάρετος είναι εκείνος που επιδέχεται την καλλιέργεια της αίσθησης του ωραίου. Αυτό οδήγησε την Ελληνική τέχνη στο να είναι απλή, λιτή και όμορφη, όπως περιγράφει ο Ξενοφών την αρετή στον μύθο του Ηρακλή [15] για την συνάντηση που είχε με την αρετή και την κακία.

Για τους λόγους αυτούς η παρούσα διακήρυξη θα πρέπει να αποτελέσει τη βάση για την ανόρθωση της παιδείας σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, σε όλα τα επιστημονικά πεδία και κυρίως στη λαϊκή βάση, ώστε αυτή να γίνει κτήμα κάθε πολίτη για να μπορέσει έτσι να στηρίξει τη δημοκρατία και την κίνηση από κάτω προς τα επάνω.

Περισσότερες λεπτομέρειες από την επιστημονική ανάλυση που έχει γίνει για να στηρίξει την παρούσα διακήρυξη σχετικά με τη βιβλιογραφία και τα παραρτήματα Α, Β και Γ δίνονται στον σύνδεσμο:

http://www2.env.aegean.gr/labs/Remote_sensing/publications/3-I-N-Chatzopoulos-Diakryiksi-Paideias-Anorthosi.pdf

Παρακαλούνται όσοι και όσες στηρίζουν την παρούσα διακήρυξη να το δηλώσουν μαζί με τα στοιχεία τους και την ιδιότητα τους στο e-mail: ihat@aegean.gr.

Βιβλιογραφία

1. Αριστοτέλους: "Ηθικά Νικομάχεια"
2. Dr. Chiva Ayyadurai, 2023, "Systems approach to manipulate citizen's mind." https://www.youtube.com/watch?v=OEkgZtu_Q2Q
3. Dr. Chiva Ayyadurai, 2025, Personalized Propaganda. How The Swarm Manipulates & WHAT We Must Do. <https://youtu.be/388uMlf0A-o>
4. Britannica, <https://www.britannica.com/topic/ethics-philosophy>
5. The Guardian, 2006. <https://www.theguardian.com/money/2006/dec/06/business.internationalnews>
6. Χατζόπουλος Ι. Ν., 2005, "Παιδεία Ώρα Μηδέν." Κάκτος: <https://www.kaktos.gr/product/paideia-ora-miden/>
7. Hatzopoulos J. N., 2009, "The boundaries of right and wrong - Learning and the human brain," ACSM BULLETIN, February 2009, pp. 20 – 22. http://www2.env.aegean.gr/labs/Remote_sensing/EnglishBlock/publications/rightWrong.pdf
8. Χατζόπουλος Ι. Ν., 2022, Δεκατέσσερα μαθήματα Ελληνικής παιδείας. http://www2.env.aegean.gr/labs/Remote_sensing/publications/14-Lectures.pdf
9. Χατζόπουλος Ι. Ν., Ν. Ι. Χατζοπούλου, 2020, "Γεωχωροπληροφορική Τοπογραφία 2^η Έκδοση," Τζιόλας, 800 pages (pp.220). <https://www.tziola.gr/book/geochoropliroforiki-topografia-2/>
10. Hatzopoulos J. N., N. J., Hatzopoulos, 2024, Geospatial Computational Methods, Brown Walker Press/Universal Publishers, 552 pages (English). <https://www.universal-publishers.com/book.php?method=ISBN&book=1599426447>
11. Δ. Καζάκης, 4 Ιουλ 2025, "Πραξικόπημα η ανατροπή του ΟΧΙ το 2015, από τότε ζούμε υπό καθεστώς χούντας" <https://youtu.be/e8Aa-KhY6yl>
12. Mainstream media, 2020. <https://youtu.be/EnCgS8gfpgc>
13. New York Post, May 5, 2025, "Bush official claims US built secret \$21T underground 'city' for rich and powerful to live if 'near-extinction event' happens." <https://nypost.com/2025/05/05/real-estate/bush-housing-official-claims-us-built-21t-city-for-rich-and-powerful-to-live-in-near-extinction-event/>
14. Friedrich Nietzsche, 1872, The Future for our Educational Institutions <https://www.infobooks.org/authors/classic/friedrich-nietzsche-books/#The%20Future%20for%20our%20Educational%20Institutions>
15. Ξενοφώντος "Απομνημονεύματα, Ο Μύθος του Προδίκου," (B1,21). <https://arxaia-ellinika.blogspot.com/2021/09/mythos-aretis-kakias.html>
16. Πλάτων: "Πολιτεία, Βιβλίο Δ, 441ε-442γ "
17. Πλάτων: "Φαίδρος 246α-254ε"
18. Muhammad Yunus, 2017, on Microfinance, Grameen Bank & [How 5 Men Own More Wealth Than Half the World](#).
19. Berge Claude, 1970, "Graphs et Hypergraphs," CNRS, Dunod, Paris, pp. 295.

Παραρτήματα

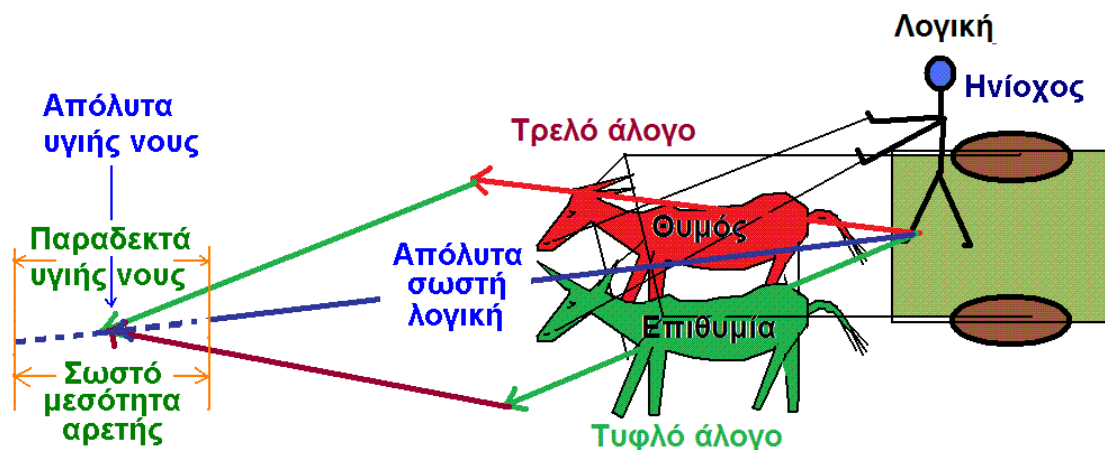
Στα παραρτήματα επιχειρείται η επιστημονική θεμελίωση της διακήρυξης για την ανόρθωση της παιδείας. Υπόψη ότι για να σπουδάσει κανείς φιλοσοφία στην αρχαία Ελλάδα έπρεπε να γνωρίζει καλά μαθηματικά και αστρονομία. Σήμερα που η φιλοσοφία έχει αποκοπεί από τις επιστήμες και ιδιαίτερα από τα μαθηματικά είναι σχεδόν νεκρή και γιαυτό υπάρχει μεγάλη ασάφεια στις ηθικές αξίες, οι οποίες αδυνατούν να ξεχωρίσουν στο σωστό από το λάθος [4]. Συνεπώς τα παραρτήματα χρησιμοποιούν μαθηματικά στην ανάλυση φιλοσοφικών δομών συμβάλλοντας έτσι στην επανένωση της φιλοσοφίας με τις επιστήμες και την εδραίωση της θέσης της φιλοσοφίας να είναι η μητέρα των επιστημών που εμπεριέχει όλες τις επιστήμες.

Στην επιστημονική ανάλυση που ακολουθεί η εσωτερική και η εξωτερική ισορροπία δεν είναι θεωρίες που ανέπτυξαν ο Πλάτωνας και ο Αριστοτέλης αλλά είναι αξιώματα με τη μαθηματική ή φιλοσοφική έννοια του όρου, που εξόρυξε ο υποφαινόμενος από δημοσιεύσεις του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη τα οποία στηρίζουν σχεδόν όλα τα υγιή φιλοσοφικά ρεύματα. Να σημειωθεί ότι το αξίωμα στα μαθηματικά γίνεται δεκτό χωρίς απόδειξη και συνήθως αντικαθίσταται όταν απορροφηθεί από ένα άλλο αξίωμα. Τα δύο αυτά αξιώματα απορροφούν και δεν απορροφώνται, μάλιστα δίνουν εσωτερική ευστάθεια και απορροφητικότητα στον πυρήνα της παιδείας [19].

Παράρτημα Α

Επιστημονική ανάλυση χρησιμοποιώντας μαθηματικά για την εσωτερική ισορροπία.

Το παράδειγμα του Πλάτωνα [17] για εσωτερική ισορροπία που είναι η προσπάθεια, ώστε η νόηση να κυβερνάται από τη λογική [16] (Ηνίοχος), η οποία θα έχει επάρκεια να διαχειρίζεται και να ισορροπεί την επιθυμία (τυφλό άλογο) και τον θυμό (τρελό άλογο), δίνεται στο Σχήμα 1.

Σχήμα 1. Η εσωτερική ισορροπία. Πηγή: [6], [7], [8]

Παρατηρούμε ότι στο παράδειγμα αυτό πρόκειται για ισορροπία δυνάμεων ή ισορροπία διανυσμάτων. Η συνισταμένη των διανυσμάτων της επιθυμίας (E) και του θυμού (Θ) μας δίνει το μέγεθος του διανύσματος της λογικής (Λ_ζ) που απαιτείται για να διαχειρίζεται και να ασκεί έλεγχο πάνω στην επιθυμία και τον θυμό. Το διάνυσμα της ισορροπούσης λογικής (Λ_ζ) μπορεί να υπολογισθεί από τη Σχέση (1):

$$\Lambda_z^2 = E^2 + \Theta^2 + E \cdot \Theta \cdot \text{συν}(\phi) \quad (1)$$

Όπου Λ_ζ είναι η απαιτούμενη λογική για να ισορροπεί την επιθυμία και τον θυμό. E, Θ, είναι η τρέχουσα τιμή για επιθυμία και θυμό αντίστοιχα. φ είναι η γωνία που σχηματίζεται από την επιθυμία και τον θυμό.

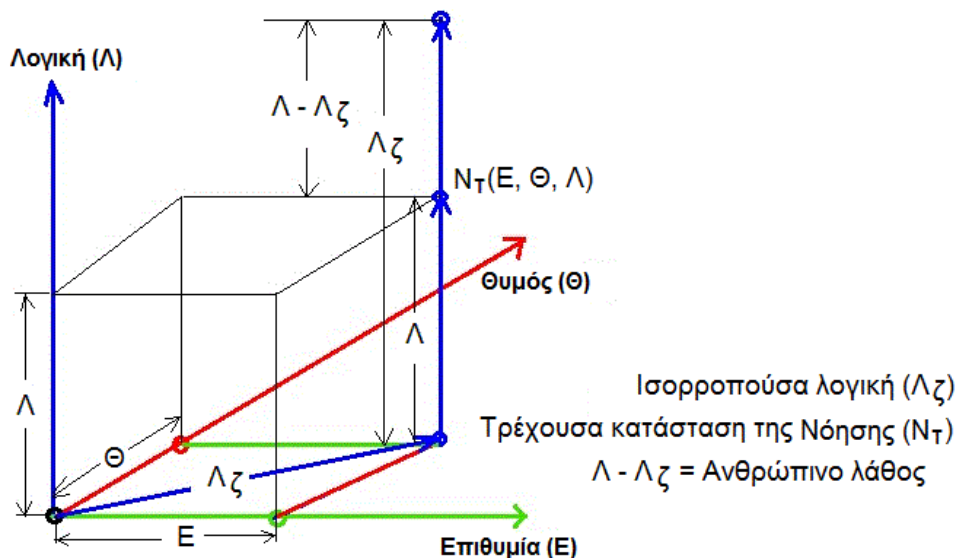
Επεκτείνοντας το παράδειγμα αυτό θεωρώντας τον χώρο της νόησης να είναι τρισδιάστατος έχουμε τη μαθηματική έκφραση του χώρου αυτού όπως φαίνεται στο Σχήμα 2. Θεωρούμε ένα ορθογώνιο σύστημα αναφοράς με άξονες τους E, Θ, Λ, να εκφράζουν τις τρέχουσες τιμές για Επιθυμία, Θυμό και Λογική αντίστοιχα.

Στο Σχήμα 2, η τρέχουσα κατάσταση της νόησης N_τ εκφράζεται με τρεις συντεταγμένες N_τ(E, Θ, Λ). Η σχέση με την οποία υπολογίζουμε την ισορροπούσα λογική στο σύστημα αυτό δίνεται από την Εξίσωση (2):

$$\Lambda_z^2 = E^2 + \Theta^2 \quad (2)$$

Η διαφορά ανάμεσα στην τρέχουσα λογική και την ισορροπούσα λογική μας δίνει το ανθρώπινο λάθος A_λ από τη Σχέση (3):

$$A_\lambda = \Lambda - \Lambda_z \quad (3)$$

Σχήμα 2. Μαθηματική έκφραση του χώρου της νόησης. Πηγή: [6], [7], [8]

Η Εξίσωση (3) εκφράζει την απόδοση του ηνίοχου να οδηγήσει τα δύο ατίθασα άλογα του Σχήματος 2, στον σωστό δρόμο. Όσο μικρότερο είναι το μέγεθος του A_λ, τόσο καλύτερη είναι η απόδοση του ηνίοχου. Οι ποσότητες E, Θ, Λ, είναι μετρήσιμες και σε περίπτωση που μετρούνται σε διαφορετικές μονάδες γίνεται κανονικοποίηση των τιμών [10], ώστε να είναι συμβατές μεταξύ τους.

Όπως αναλύεται στο Παράρτημα Β και αναφερόμενοι στο Σχήμα 1, η ισορροπούσα λογική δεν είναι απαραίτητο να ισορροπεί ακριβώς την επιθυμία και

τον θυμό, αρκεί η απόκλιση από την πλήρη ισορροπία να βρίσκεται εντός της Αριστοτελικής μεσότητας. Η παρατήρηση αυτή μας δίνει να καταλάβουμε ότι ο Αριστοτέλης μαθητής του Πλάτωνα είναι συνέχεια της θεωρίας του Πλάτωνα την οποία και βελτιώνει και την πηγαίνει από το απόλυτα σωστό στο παραδεκτά σωστό.

Παράρτημα Β

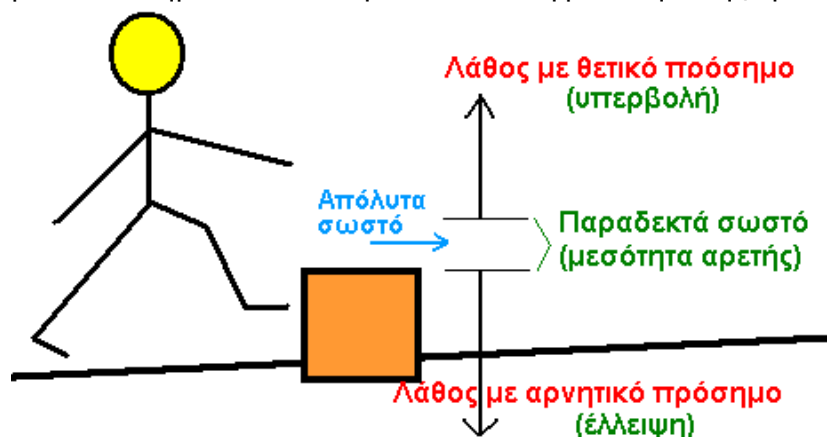
Επιστημονική ανάλυση χρησιμοποιώντας μαθηματικά για την εξωτερική ισορροπία.

Όπως ειπώθηκε στη διακήρυξη, τον κανόνα της ισορροπίας εκπροσωπεί η θεά θέμις, όπως φαίνεται στο Σχήμα 3. Έχει καλυμμένα τα μάτια να μην βλέπει και κρατά στο ένα χέρι μια ζυγαριά και στο άλλο ένα ξίφος. Συμβολικά, με τη ζυγαριά εντοπίζει τον ένοχο που είναι εκείνος/η που διαταράσσει την ισορροπία της ζυγαριάς και με το ξίφος τον τιμωρεί.

Σχήμα 3. Θέμις η θεά της Δικαιοσύνης.

Επίσης όπως ειπώθηκε στη διακήρυξη, η εξωτερική ισορροπία που εκφράζει την Αριστοτελική μεσότητα [1], διασαφηνίσθηκε με ένα παράδειγμα που δίνεται στο Σχήμα 4. Ένα άτομο χωρίς φυσικούς περιορισμούς προχωρεί σε ένα ίσιο δρόμο και συναντά ένα εμπόδιο το οποίο για να το περάσει θα πρέπει να σηκώσει το πόδι. Αν το ύψος του ποδιού είναι χαμηλότερο από το εμπόδιο θα σκοντάψει και αυτό είναι η έλλειψη και το θεωρούμε λάθος με αρνητικό πρόσημο. Αν το ύψος του ποδιού είναι πολύ υψηλότερο από το εμπόδιο το άτομο θα ανατραπεί και αυτό είναι η υπερβολή και το θεωρούμε λάθος με θετικό πρόσημο. Υπάρχει ένα μεσοδιάστημα προσπαθειών με σαφή όρια όπου το άτομο περνά το εμπόδιο χωρίς ιδιαίτερο πρόβλημα και το μεσοδιάστημα αυτό αντιπροσωπεύει τη μεσότητα της αρετής του Αριστοτέλη.

Σχήμα 4. Εξωτερική ισορροπία. Πηγή: [6], [7], [8]

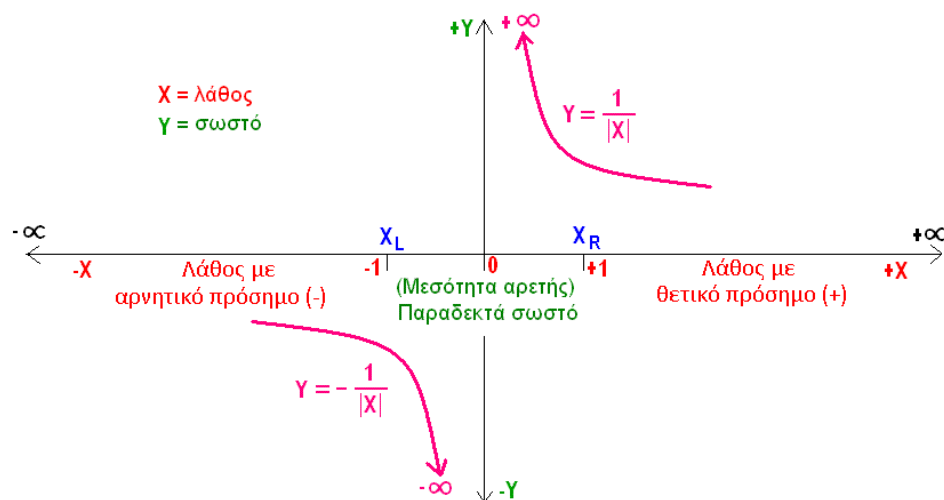
Σχετικά με το Σχήμα 4 παρατηρούμε τα εξής:

- (α) Ο προσδιορισμός των ορίων **σωστού / λάθους** γίνεται με σαφή τρόπο.
(β) Την πρώτη φορά το άτομο μπορεί να σκοντάψει λόγω έλλειψης **εκπαίδευσης**, την επόμενη φορά θα **εκπαιδευτούν** οι νευρώνες και θα πάει καλύτερα.
(γ) Ο μέσος όρος όλων των επιτυχών προσπαθειών δίνει μια εκτίμηση του **απόλυτα σωστού**.
(δ) Πάνω και κάτω από το απόλυτα σωστό και εντός των ορίων των επιτυχών προσπαθειών, έχουμε το **παραδεκτά σωστό** όπου σωστό και λάθος συνυπάρχουν και το λάθος είναι μικρότερο από ένα κατώφλι.
(ε) Σωστό και λάθος συνυπάρχουν σε όλες τις σκέψεις και πράξεις ενός ατόμου και είναι **αντιστρόφως ανάλογα** μεταξύ τους.
(στ) Μια πιθανή σχέση που μπορεί να συνδέει το λάθος X με το σωστό Y δίνεται από την Εξίσωση (4):

$$X = 1/Y \quad (4)$$

- (ζ) Εντός του διαστήματος της μεσότητας της αρετής υπάρχουν **άπειρες επιλογές** για την επιτυχή προσπέλαση του εμποδίου. Αυτό μας βοηθάει να κατανοήσουμε την έννοια της **ελευθερίας** η οποία πρέπει να είναι εντός ορίων και να έχει το άτομο πολλές εναλλακτικές επιλογές. Η εκτός ορίων μεσότητας δράση κατά τον Αριστοτέλη δεν είναι ελευθερία αλλά **δουλεία**. Γίνεται κανείς δούλος των παθών του ή υπηρέτης του **δόλου**.
(η) Όταν ένα άτομο ενώ μπορεί να περάσει το εμπόδιο σκόπιμα σκοντάφτει μας βοηθάει να κατανοήσουμε την **προκατάληψη** και τον **δόλο**.
(θ) Στην περίπτωση που τα όρια της μεσότητας είναι ασαφή, αυτά προσδιορίζονται με ευρύτερη συναίνεση από άτομα με παιδεία και με τον τρόπο αυτό ορίζονται οι **δημοκρατικές διαδικασίες**.

Έχοντας υπόψη τους ορισμούς αυτούς θα προσπαθήσουμε να εντοπίσουμε με μαθηματικά τα όρια της μεσότητας της αρετής. Στο Σχήμα 5 δίνεται η γραφική παράσταση της Εξίσωσης (4). Ο άξονας X αντιπροσωπεύει το λάθος και ο άξονας Y το σωστό. Παρατηρούμε ότι όταν το λάθος (X) παίρνει τιμές από το μείον άπειρο προς το μηδέν, το σωστό (Y) τείνει ασύμπτωτα προς το μείον άπειρο.

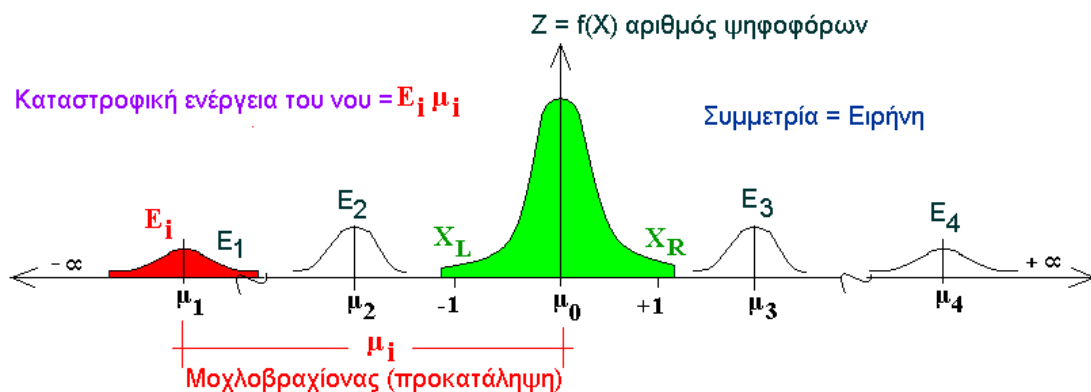
Σχήμα 5. Σχεδιασμός της μαθηματικής σχέσης $Y = 1/X$ μεταξύ σωστού και λάθους.
Πηγή: [6], [7], [8]

Όταν το λάθος (X) παίρνει τιμές από το συν άπειρο προς το μηδέν, το σωστό (Y) τείνει ασύμπτωτα προς το συν άπειρο. Αυτό σημαίνει ότι στη θέση X=0 το Y παίρνει όλες τις τιμές από το μείον άπειρο στο συν άπειρο.

Είναι προφανές ότι οντότητα να έχει λάθος μηδέν σε όλες τις σκέψεις και πράξεις του δεν ανήκει στο ανθρώπινο είδος και θα πρέπει να είναι μια Υπέρτατη οντότητα, της οποίας η αρετή είναι απέραντη και εκτείνεται από το μείον άπειρο στο συν άπειρο, δηλαδή η οντότητα αυτή δεν έχει καμία από τις ανθρώπινες αδυναμίες. Αυτό μας βοηθάει να κατανοήσουμε τους ήρωες που θυσιάζουν τη ζωή τους για το καλό του κοινωνικού συνόλου και δείχνει τη μεγάλη τους αρετή και άρα το λάθος τους είναι κοντά στο μηδέν, συνεπώς πλησιάζουν τη θέωση.

Στο Σχήμα 5 η μεσότητα της αρετής εντοπίζεται στον άξονα X εκατέρωθεν του μηδενός με όρια $X_L \leq X \leq X_R$. Στη θέση του άξονα X μηδέν έχουμε το απόλυτα σωστό ενώ εντός της μεσότητας της αρετής μεταξύ X_L και X_R , έχουμε το παραδεκτά σωστό. Συνεπώς στα όρια της μεσότητας της αρετής X_L και X_R , σωστό και λάθος έχουν την ίδια τιμή [9] δηλαδή $X = Y$ οπότε η Σχέση (4) γίνεται $X = 1/X$ και άρα $X^2 = 1$ ή $X = \pm 1$. Η τιμή ± 1 μας δίνει την μονάδα για μετρήσεις στον άξονα X και Y.

Αν τώρα θελήσουμε να ιδούμε την κατανομή του λάθους στον ανθρώπινο πληθυσμό, αυτή θα έχει τη μορφή το Σχήματος 6. Στο Σχήμα 6, ο άξονας X παριστά το ανθρώπινο λάθος και ο άξονας Z παριστά το σύνολο των ανθρώπων που έχουν λάθος x στη θέση αυτή του άξονα X. Το Σχήμα 6 δείχνει ότι ο παγκόσμιος πληθυσμός ομαδοποιείται σε ομάδες συγκεκριμένης προκατάληψης. Η προκατάληψη μπορεί να είναι πολιτική, θρησκευτική, πολιτισμική, ακόμη και αθλητική καθώς και προεκτάσεις όλων αυτών. Οι περισσότερες προκαταλήψεις δημιουργούνται σκόπιμα από το σύστημα της αντιπαιδείας για να υπάρχει μεγαλύτερος και πιο αποδοτικός έλεγχος του λαού με τη μέθοδο διαίρει και βασίλευε. Αυτό έχει σαν συνέπεια ομάδες με αντίθετη προκατάληψη να στρέφονται η μια εναντίον της άλλης μέχρι αλληλοεξόντωσης όπως είναι οι πόλεμοι. Δεν είναι τυχαίο ότι σήμερα λαβαίνουν χώρα πολλοί πόλεμοι διότι αυτοί δίνουν τεράστια κέρδη στις τράπεζες που τους χρηματοδοτούν και στην αμυντική βιομηχανία που τους τροφοδοτεί με όπλα.

Σχήμα 6. Ο κατακερματισμός της κοινωνίας σε ομάδες με αντίθετες προκαταλήψεις για να έρχονται σε σύγκρουση με πολέμους και τάσεις αυτοκαταστροφής. Πηγή: [6], [7], [8]

Όπως φαίνεται στο Σχήμα 6 η καταστροφική δύναμη (K_δ) μιας ομάδας εξαρτάται από τον μοχλοβραχίονα προκατάληψης της ομάδας (μ_i) επί τον πληθυσμό (E_i) της ομάδας και δίνεται από την Εξίσωση (5).

$$K_\delta = E_i \cdot \mu_i \quad (5)$$

Αυτό σημαίνει ότι μια ολιγομελής ομάδα με μεγάλη προκατάληψη μπορεί να έχει τεράστια καταστρεπτική δύναμη.

Αν στο Σχήμα 6 έχουμε συμμετρία, τότε έχουμε **Ειρήνη** και δίνεται από τη Σχέση (6):

$$\sum_{i=1}^n E_i \cdot \mu_i \approx 0 \quad (6)$$

Για να έχουμε **σταθερή ειρήνη** θα πρέπει το άθροισμα των απόλυτων τιμών του γινομένου $E_i \cdot \mu_i$ να είναι ελάχιστο και δίνεται από τη Σχέση (7):

$$\sum_{i=1}^n |E_i \cdot \mu_i| \approx \text{ελάχιστο} \quad (7)$$

Διαφορετικά έχουμε **ασταθή ειρήνη**.

Συμπερασματικά, όπως φαίνεται στο Σχήμα 6 (πράσινη περιοχή), το σύνολο του πληθυσμού έχει σχετικά μικρή προκατάληψη και συνεπώς η δύναμη του προκύπτει από την **ενότητα και συσπείρωση** που έχει γύρω από τις αξίες της παιδείας. Αν όμως σε αυτόν πληθυσμό καλλιεργείται η αντιπαιδεία δεν έχει τη δυνατότητα να αντιμετωπίσει την καταστρεπτική δύναμη των μικρών ομάδων.

Παράρτημα Γ

Η θεωρία συστημάτων και η εφαρμογή τους στην παιδεία και αντιπαιδεία

Συστήματα χρησιμοποιούνται για την λειτουργία πολύπλοκων δομών όπου υπάρχουν στοιχεία που αλληλοεπιδρούν μεταξύ τους και αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο. Υπάρχουν δύο ειδών συστήματα το ανόητο σύστημα (dam system) και το έξυπνο σύστημα (intelligent system) [2], [3]. Το ανόητο σύστημα (βλέπε Σχήμα 7) έχει πέντε λειτουργίες: Είσοδο, Έξοδο, Μεταφορά, Αποθήκευση και επεξεργασία. Το έξυπνο σύστημα έχει όλες τις λειτουργίες του ανόητου συστήματος και επιπλέον έχει άλλες τέσσερις λειτουργίες: Τελικό σκοπό (Goal), Αναταράξεις, Ελεγκτή και Ανάδραση.

Θα επιχειρήσουμε να τρέξουμε το σύστημα της παιδείας με την εσωτερική και εξωτερική ισορροπία που το καθορίζουν και την αντιπαιδεία σαν μέρος των αναταράξεων. Τελικός προορισμός (goal) είναι οι σκέψεις και οι πράξεις να είναι ενάρτετες με τη λογική να κυβερνάει τη νόηση. Η είσοδος περιλαμβάνει τις τρεις τιμές (E , Θ , Λ) της κατάστασης της νόησης (βλέπε Σχήμα 2). Η επεξεργασία χρησιμοποιεί την Εξίσωση (2) για να υπολογίσει την ισορροπούσα λογική (Λ_c) και στη συνέχεια την Εξίσωση (3) για να υπολογίσει το ανθρώπινο λάθος (A_λ). Ο ελεγκτής, που είναι η λογική, ελέγχει αν το (A_λ) είναι εντός των ορίων της μεσότητας της αρετής και αν ναι δίνει το πράσινο φως στην έξοδο για την υλοποίηση της ενάρτετης πράξης. Αν όχι ο ελεγκτής (λογική) αλλάζει τις τιμές εισόδου (E , Θ , Λ), ώστε το (A_λ) που θα υπολογισθεί να είναι εντός των ορίων της Αριστοτελικής μεσότητας. Αναταραχές υπάρχουν από εκείνους που προωθούν την αντιπαιδεία

και στοχεύουν σε διαφορετικό από της αρετή τελικό προορισμό και θέτοντας στη θέση του ελεγκτή την επιθυμία ή τον θυμό.

Ανόητο σύστημα, 5-παράμετροι: Είσοδος, Έξοδος, + τρεις λειτουργίες: μεταφορά, επεξεργασία, Αποθήκευση | **Εξυπνο σύστημα** 5+4 παράμετροι: επιτετευκτέος Προορισμός, ελεγκτής πορείας, αναταράξεις, ανάδραση.

Σχήμα 7. Η θεωρία συστημάτων. Πηγή: [2]

Στο σύστημα μιας **ελίτ** ολιγομελούς ομάδας [18] ισχυρής προκατάληψης που κατά κάποιον τρόπο κινεί τα νήματα της εξουσίας [13] και ελέγχει το πολιτικό, οικονομικό, εκπαιδευτικό και ενημερωτικό σύστημα (MME) [12], μπορεί να περιγραφεί ως εξής: Τελικός προορισμός (goal) είναι έλεγχος του λαού ώστε να ψηφίζει προεπιλεγμένα από την ελίτ πρόσωπα, να έχει ελεγχόμενες αντιδράσεις, να μειώνεται η ποιότητα και το προσδόκιμο της ζωής του και να μεγιστοποιούνται τα κέρδη της ελίτ. Η είσοδος μέσω των MME και της αντιπαιδείας που ελέγχει, περιλαμβάνει ανάμεσα σε πολλά άλλα και τα εξής: Τεχνολογίες απομόνωσης με τη χρήση κινητών τηλεφώνων ώστε να μην επικοινωνούν οι άνθρωποι μεταξύ τους και να συζητούν για την απάνθρωπη κατάσταση που βιώνουν και να φέρουν ενώπιον της δικαιοσύνης τους υπεύθυνους. Ψυχολογική πίεση για να πείσουν τον λαό ότι είναι ανάξιος να αλλάξει την κατάσταση και ότι οι περίπου 10000 δυνάστες του [2] είναι ακατανίκητοι από τα περίπου 8 δισεκατομμύρια πληθυσμού της γης δημιουργώντας καταστάσεις κατάθλιψης και φοβίας για να αποτρέψουν τον λαό να είναι ενεργοί πολίτες. Αποτροπή των πολιτών να έχουν τη μεγαλύτερη ικανοποίηση που μπορεί να νοιώσουν από την αίσθηση της δημιουργίας από παραγωγική εργασία που είναι προς όφελος του ατόμου και του κοινωνικού συνόλου και αντ' αυτού να είναι οκνηροί να μην εργάζονται αλλά να έχουν ελάχιστες απολαβές για επιβίωση από ένα ελεγχόμενο σοσιαλιστικού τύπου σύστημα, ή να μην έχουν ιδιοκτησία και να είναι ευτυχισμένοι με μισθούς και επιδόματα πείνας. Η επεξεργασία προσπαθεί με διάφορες δημοσκοπήσεις να εκτιμήσει τις αντιδράσεις του κοινού και τα αποτελέσματα τα διοχετεύει στην έξοδο. Ο ελεγκτής που είναι συνήθως σύμβουλοι της ελίτ, αξιολογούν τα δεδομένα εξόδου και αν δεν είναι ικανοποιητικά σχετικά με τον τελικό σκοπό αλλάζουν κατάλληλα τα δεδομένα εισόδου, συνήθως διαταράσσοντας περισσότερο την εσωτερική και εξωτερική ισορροπία του κοινού. Συνεπώς, οι άνθρωποι με παιδεία ενωμένοι δεν θα υποκύψουν σε παράνομες δράσεις της ελίτ σχετικά με τα δεδομένα εισόδου και θα συνεχίσουν τις αντιδράσεις τους μέχρι να ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους, που στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι η λειτουργία της δημοκρατίας με αποφάσεις να παίρνονται από κάτω προς τα πάνω [11].